

[Ninn-Hansen.]

ske falde én i tankerne, og man ville sige, at uskyldige søslanger standser af sig selv.

Men så uskyldigt har det jo heller ikke været. Mange mennesker er blevet ramt af hr. Møller Hansens forskellige aktionsformer. Lønmodtagere har i deres fortvivlelse rettet henvendelse til folketinget, og de ville møde op her i formiddags for at sige: nu må I hjælpe os. Der er tabt værdier på alt dette. Det er ikke så uskyldigt, at det standser af sig selv; der måtte noget til. Vi erkender, at med det forslag, vi fremsatte sidste mandag, følte vi det som vor opgave at standse hr. Møller Hansens metoder.

Jeg skal ikke gå ind på en karakteristik af hr. Møller Hansen som person, sådan som han selv karakteriserer andre. Jeg tænker på hans horribles udtalelser om socialministeren. Disse personkarakteristikker vil jeg ganske overlade til andre, men metoderne kan vi ikke acceptere. Det vil vi ikke.

Det vil vi heller ikke, når det drejer sig om udnyttelse af bistandsloven. Jeg gør opmærksom på, at den konservative folketingsgruppe fremsatte et beslutningsforslag den 25. marts, hvori det hedder:

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til lov om ændring af bistandslovens bestemmelser om kontanthjælp med henblik på personer, der er omfattet af en arbejdskonflikt.«

Vort partis ordfører, hr. Palle Simonsen, har anmodet om et samråd med socialministeren. Vi håber, at det finder sted i morgen, således at man nu kan få taget stilling til det, og således at regeringen, straks når vi mødes til oktober, kan lovgive på dette vigtige område.

Hovedformålene med det forslag, vi har fremsat om standsning af færgekonflikterne, har været følgende:

Punkt 1: Vi ville herigennem sikre transporten imod aktioner, der bringer samfundsvigtige værdier i fare direkte og indirekte, som det er nævnt her under debatten. Punkt 2: Vi ville sikre arbejdspladserne for de mange, der er inddraget i dette, ikke alene dem, der er ansat på færgerne, men også vognmænd og andre, der bliver ramt af det. Punkt 3: Vi vil sikre, at private færgeselskaber får lov til at virke her i landet. Og endelig punkt 4: Vi vil sikre, at mægglingslovens indkomstramme overholdes. Jeg gør opmærksom på, hvad der stod i den betænkning, der blev afgivet den 15. april 1977. Der står heri:

»Flertallet har mærket sig regeringens vurdering, at mægglingsforslaget har overholdt augustforligets indkomstramme, der tilsvarende må gælde det øvrige arbejdsmarked såvel som indkomstdannelsen for andre grupper.«

Hr. Tyroll har ganske ret i, at jeg dengang som ordfører meddelte, at hvis Sømændenes Forbund og andre ikke ville holde sig inden for den ramme, så måtte der lovgives, og det var det, vi gjorde med det lovforslag, vi fremsatte.

Hvordan er vort forslag så blevet modtaget af det høje ting? Ja, egentlig overvældende. Der er indvendinger. Der er kommet indvendinger fra venstreorienterede partier, og i dette, som det er tilfældet vedrørende enkelte andre spørgsmål, må retsforbundet jo henregnes til de venstreorienterede partier. Der er kommet tilslutning, jeg tror egentlig, man kan sige tilslutning til principperne fra alle andre partier. Der var en enkelt ordfører, der glemte at omtale vort forslag, men hvis jeg må oversætte hans tale, så vil jeg nærmest sige, at jeg havde indtryk af, at han ikke havde noget imod det. Derfor har jeg egentlig indtryk af, at der er et overvældende flertal for de synspunkter, vi lagde frem.

Der er fremkommet meddelelse fra regeringens side om, at der er forskel på to punkter. Det ene punkt behøver vi overhovedet ikke at drøfte, for det er jo tiden, der har ændret forholdene, nemlig inddragelsen af Bornholms- trafikken i regeringens forslag.

Det andet punkt bør give anledning til en drøftelse i udvalget, og jeg lagde i den forbindelse meget mærke til, hvad den radikale ordfører sagde: det er ønskværdigt at få fælles udløbstid. Men selvfølgelig må man erkende, at det ikke alene er et problem her, det gælder også andre lovgivningsområder. Vi er mest interesserede i at få klaret dette afgørende spørgsmål i forbindelse med en kommende indkomstpolitik, som vi regner med. Hvis en indkomstpolitik skal være holdbar i fremtiden, så mener vi, at overenskomsterne bør klares på én gang. Men vi kan drøfte hele dette spørgsmål i udvalget; det væsentlige er selvfølgelig, at regeringen i øvrigt modtager forslaget positivt.

Jeg var glad for, da arbejdsministeren svarede mig, at så mange af hans kollegaer var til stede – det er der jo også nu, når man tænker på, hvor travlt ministrene har i øjeblikket – for arbejdsministerens kollegaer kunne lære meget af ham. Sådan skal det være. Når et fornuftigt parti stiller et fornuftigt forslag, så skal